

EL PAÍS**QUADERN.**

Recomanacions

CARLES FENOLLOSA | 4 JUN 2014 - 21:05 CET

Archivado en: Comunidad Valenciana Libros España Cultura

Assaig

Torna una obra poc coneguda de Mira. Un *collage* narratiu i quatre històries que contenen l'amor: mai únic, sempre revoltat, de vegades cruel, sovint sublim. Un amor que es materialitza en indrets diferents d'Europa, en èpoques diverses, que es decanta ara envers l'assaig, ara envers la narrativa més esmolada, de finals tràgics o feliços. Mira fica la mà als arxius i els eleva a literatura: a partir d'un document, d'una obra, d'una escultura, en fa una història. És, ben mirat, el que ha fet bona part de la seua vida, amb excel·lència. "He tingut la sorpresa de comprovar que m'han agradat", diu l'autor, després d'una relectura que arriba més de quinze anys després de la primera publicació. A nosaltres, també. No decep, no. Mai

Narrativa

Diu el mite grec que, malgrat estar captiva, Dànae quedà embarassada gràcies a Zeus, abans que aquesta arribara a l'illa de Sèrífos amb el fill del déu, Perseu. Així, almenys, ho contenen les enciclopèdies. L'escriptora de Pego, Elvira Cambrils, pren aquest mite com a base per tal de construir *Tot el que tinc per ballar amb tu*, una novel·la de sentiments, de reconstrucció interior, en una primera persona monolítica, clapejada de filosofia en píndoles teòriques. Una obra densament descriptiva, que prem l'accelerador comptades vegades, amb les illes gregues com a escenari, però també com a metàfora. Sèrífos, illa de resurrecció.

Poesia

Tan llunyà i tan proper, l'Alguer sura entre nosaltres com la reminiscència d'una història comuna que no vam conèixer. La seua literatura, amagada, ens és tristament desconeguda. És per això que llibres com *La Tercera Illa* prenen una rellevància capital, en presentar 20 autors de la segona part del segle xx d'aquella illa dins de dues més que és la poesia algueresa. Entre ells, noms com el cantautor Pino Piras o Rafael Sari, el poeta de "Sés bella massa tu, ciutat mia". Una llengua poètica de models diversos, més a prop del carrer o del purisme, una llengua sovint retrobada amb voluntat de perdurabilitat, més enllà d'una situació social que crida tristament a l'agonia.